Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Sunt Eu, Cel ce vă port de grijă de lângă Tatăl şi de lângă voi. Sunt Domnul Mângâietorul. Amin.

E sărbătoare, fiilor din grădină. Se slăveşte Duhul Sfânt în cuvântul gurii Mele care suflă peste voi. Duhul Sfânt este mângâierea voastră, iar fiinţa Lui vă dă din ea ca s-o aveţi în voi, că acum, nimeni nu mai este pe pământ, nimeni decât cel ce are în el fiinţa Duhului Sfânt, iar ceilalţi nu sunt, că e greu să ştie omul să fie.

O, greu se mai lasă omul spre facere, fiilor copii. Greu se mai lasă omul mic ca să poată creşte apoi, căci creşterea e pentru cei mici care stau la crescut.

Duhul Sfânt este fiinţă. Cel ce are în el această fiinţă, acela este mângâierea Mea, că are în el pe Mângâietorul, Cel de o fiinţă cu Tatăl şi cu Mine, Fiul Tatălui, Care vă grăieşte vouă din cele ce nu se văd. Cele ce nu se văd sunt cele adevărate, sunt cele ce sunt. Iar cele ce se văd sunt cele neadevărate care acoperă pe cele adevărate, pe cele ce sunt.

Dacă omul ar simţi de ajuns durerile naşterii lui atunci când dă să se nască din Dumnezeu, ar avea omul apoi fiinţa Duhului Sfânt în el, şi ar iubi-o şi ar păstra-o ca pe viaţa lui însăşi, şi toată lucrarea lui ar fi a Mea şi pentru Mine, şi ar fi omul mângâiat de Duhul Sfânt Mângâietorul.

O, copii apăsaţi de durerile Mele cele pentru naşterea din nou a lumii! Mă deşert în voi cu durerile Mele, cu durerile facerii, că iarăşi le fac pe toate. Amin. Ferice celui care vine să fie cu Mine şi cu voi, şi care simte ca şi voi durerile voastre cele pentru Mine, cele pentru fiinţa Duhului Sfânt în om. O, copii duioşi, unde să găsesc Eu om pe pământ să-l aduc printre voi şi să vă mângâie ca Mine şi să vă creadă durerile Mele în voi şi să nu vă mai facă dureri omul de lângă voi? Voi aveţi nevoie de multă mângâiere, de multă iubire de la cei din cer, că e grea povara venirii Mele, şi pe care Eu v-am pus-o pe umeri. Eu sunt Cel ce vine, şi truda pentru venirea Mea e lucrare multă şi grea, iar voi sunteţi mici şi trudiţi de peste tot. Vă strâng apăsări şi griji şi de sus, şi de jos, şi din lături, şi dinăuntru, şi din afară, copii trudiţi de peste tot. Dar Eu vă dau mângâierea. Duhul Sfânt este mângâierea voastră, iar fiinţa Lui vă dă din ea, ca s-o aveţi în voi şi să puteţi prin ea. Amin.

A intrat pe poarta cerului jertfa de rugăciune şi de pomenire a celor adormiţi. Vin cu cetele cei adormiţi, vin la voi, că voi pomeniţi aici tot neamul omenesc care a fost şi care este. Când cei ce au murit păcătuind văd locul scăpării, locul de aici în care Eu lucrez cu voi scăparea omului, când văd ei biruinţa Mea prin voi, se umplu de durere şi de remuşcare şi plâng spre Mine cu jale să am milă de ei şi să le şterg păcatele, că ei în zilele cele de pomenire a lor văd raiul, care este odihna sfinţilor, şi văd iadul, care este locul osândei în care se vor munci cei păcătoşi după învierea morţilor. Tot neamul omenesc cel adormit a venit la pomenirea lor de la voi, iar acum ascultă glasul fiinţei Duhului Sfânt, care grăieşte din Mine peste voi pregătind învierea morţilor şi venirea Mea cu viaţa veacului ce va să fie. Amin.

O, poporul Meu, dragostea cea nevătămătoare plânge în urma omului ca s-o ia omul în el şi să-i dea fiinţă în el. Tot ce iubeşte omul este dragoste care-l vatămă pe om, şi omul n-o mai poate lepăda de la el. Dragostea care nu vatămă este dragostea Mea în om, dragostea care-i dă omului trăirea cea de veci, viaţa cea de veci, care nu întunecă vecia omului.

Trăirea cea de veci, aceasta este ce vreau Eu să-ţi dau, omule, că Eu aşa am spus: *«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată»*. Amin. O, Eu n-am minţit prin acest cuvânt pe care l-am spus cu toată iubirea Mea cea pentru om. Eu n-am spus prea mult cu acest cuvânt, ci am cuprins în el tot adevărul cel despre viaţa cea de veci. Dar cine este cel ce crede în Mine ca să nu moară

niciodată aşa cum n-a murit Enoh şi Ilie şi Ioan cel iubit şi alţii mulţi de după ei, care sunt cu trupul, fiind cuprinşi de cele ce nu se văd între cele ce se văd? Dragostea cea nevătămătoare îl aduce pe om la viaţă de veci şi Mă aduce pe Mine în om ca să trăiască omul în Mine şi să fie el mişcarea Mea şi casa Mea şi vecia Mea în om. Cine mai este pe pământ casa Duhului Sfânt, în care să se mistuie de dragoste căldura fiinţei Duhului Sfânt? Cel ce are pe Duhul Sfânt în el, acela are şi pe Tatăl şi pe Fiul, căci Cei trei, nedespărţiţi sunt în tot locul lor şi în toată vremea lor dacă sunt în om, căci una sunt, iar acest nume este Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Amin, amin, amin. O, dacă ar bea omul din această cupă, s-ar îmbăta de Dumnezeu. Dacă oamenii şi-ar da unii altora cupa aceasta a fericirii cea de sus, ar fi beţie de Duh Sfânt peste oameni şi s-ar găsi oamenii în Mine şi s-ar aduna să bea şi să-şi caute fericirea în această beţie.

Vreau, fiilor copii, să împart dulceaţa fericirii omului, s-o împart tuturor în zilele Mele de nuntă cu voi. Vreau să bea omul din cupa fericirii care rămâne peste om, care nu se pierde ca fericirea cea care înşeală viaţa omului. Grija omului ar trebui să fiu Eu şi nu el. Dacă aş fi Eu grija inimii şi a minţii şi a lucrării omului, l-aş pune pe un aşa om pe ranele voastre, fiilor trudiţi de grijile Mele în voi. Dar omul care dă să vină se face sare pe ranele Mele din voi, şi ranele vă ustură, şi Eu vă văd, şi Eu vă ung cu alinul Meu cel prin cuvânt.

Mă împart prin voi oamenilor pe care-i chem la izvorul mângâierii care dă viaţă de veci celui ce vine să bea cu folos. Îi dau omului cunoştinţa dragostei care nu vatămă. Cei ce cu adevărat ştiu să se iubească unii pe alţii, nu sunt cei ce se iubesc între ei pentru mângâierea lor, ci sunt cei ce se iubesc unii pe alţii pentru bucuria Mea, pentru mângâierea Mea. Amin. Cei ce se iubesc unii pe alţii pentru mângâierea lor, aceia se duc spre dragoste care vatămă trupul şi sufletul şi care murdăreşte taina fiinţei Mele în om. Când dragostea cea vătămătoare se bucură în trupul şi în duhul omului, îngerii cei stricători de viaţă fac sapă din omul cel vătămat şi lărgesc cu ea adâncul în care se cufundă pic cu pic viaţa omului până ce ea se sfârşeşte de tot. Omul însă nu are cum să priceapă lucrarea cea rea care iese de la dragostea de sine care-l mângâie pe om pentru vătămarea vieţii lui. Dar Eu, Domnul, Cel plin de milă şi de îndurare, Mă ţin după om şi strig în urma lui şi îi spun cu cuvântul să se oprească şi să asculte suspinul fiinţei Duhului Sfânt, Care strigă acum, la capătul puterilor omului, chemându-l pe om la scăldătoare, la naşterea din Dumnezeu, la viaţa cea de veci. Amin.

Deschideţi porţile nunţii Mele cu voi, copii ai vieţii! Sunaţi din trâmbiţă, să vină cei chemaţi, să vină să le dau să bea din cupa iubirii care nu se sfârşeşte în veci. Amin. Omul caută iubirea. Omul caută viaţa. Să vină să-i spun Eu ce sunt acestea şi unde sunt ele, că el caută în gol. Omul se găseşte pe sine în toate căutările lui, că el nu ştie ce trebuie să găsească. El trebuie să Mă găsească pe Mine, nu pe sine, că el nu poate să-şi dea viaţă. Viaţa omului Eu sunt, şi de la Mine o are cel ce o are.

Deschideţi întâlnirii Mele cu cei chemaţi de Mine la izvorul vieţii cea de veci. Deschideţi porţile sărbătorii Mele cu voi în mijlocul oamenilor. Să vină oamenii să guste din cupa fericirii veşnice. Eu voi fi ca râul care răcoreşte arşiţa din om şi Mă voi slăvi cu mângâierea peste cei ce se vor aduna ca să bea. Mâna Mea e plină de mângâiere. O desfac şi Îmi las mângâierea să curgă şi să ia din ea cei ce Mă caută la voi. Amin.

Puneţi-vă strai de sărbătoare, fiilor copii. Îmbrăţişaţi-vă unii pe alţii în mare pregătire şi daţi dragostea Mea oamenilor, dragostea care nu vatămă viaţa omului. Daţi-vă cu dragostea Mea din voi, cu frumosul Meu cel de peste voi. Vă dau ca să daţi. Mă dau vouă ca să Mă daţi. Amin.

Scrieţi pe văzduh că e sărbătoare, ca să vadă omul, ca să audă omul şi ca să vină, că Mă desfac cu mângâierea Duhului Sfânt pentru ca să încălzesc în om iubirea lui cea pentru Mine şi să-Mi desfac calea şi s-o aşez în calea omului. Amin.

Binecuvântate să fie casa şi grădina întâlnirii, corturi pentru slava Domnului. Să fie cald în ele, să fie soare peste toată sărbătoarea care Mă aduce pe Mine la voi, sărbătoarea duminicii tuturor sfinţilor, duminică lungă, sărbătoare de trei zile, Noul Ierusalim în cer şi pe pământ în

sărbătoare. Cereţi vreme dulce, soare mângâios, văzduh cald, care să mângâie pe cei ce se vor aduna pe lângă voi pentru slava Mea cu voi. Cereţi pace din cer peste toată sărbătoarea. Cereţi îngeri întru toate câte sunt de aşternut înaintea oamenilor pentru sărbătoarea lor cu Mine şi cu voi. Cereţi îngeri pentru puterile voastre trudite, că aţi trudit fără odihnă, copii trudiţi, care aţi învăţat jertfa în locul iubirii, jertfa care nu cere, ci numai se dă. Iar Eu vă dau viaţa cea de veci, răsplata celor ce se jertfesc fără plată, şi vă dau fiinţa Duhului Sfânt, care Mă mângâie pe Mine în voi, ca să fiţi voi mângâiaţi aşa cum sunt şi Eu.

Iată, am ieşit cu bine şi cu pace şi cu iubire la împlinirea cuvântului Meu pentru casa şi grădina întâlnirii. Acum dăruiţi-vă cu slava voastră cea de la Mine pentru ca să vadă cei ce vin lucrul Meu prin voi pentru învierea Mea în om. Sculaţi-vă şi vă gătiţi. Îngerii Mei vor fi prin voi, iar voi vă veţi arăta oamenilor cu slava Mea în voi, cu taina Mea din voi şi prin voi. Amin.

Fiilor, fiilor, aveţi grijă de rânduielile Mele cele creştineşti pentru voi. Nu amestecaţi trupurile. Casa întâlnirii să odihnească în ea om crescut, copil din poporul Meu cel viu, şi altfel să nu se schimbe această rânduială, că Eu v-am învăţat să faceţi cruce peste toate locurile pe care vă aşezaţi voi să vă odihniţi, iar crucea să nu fie înjosită de trupuri care nu sunt ca trupurile voastre. Voi sta de vorbă cu omul în casa aceasta, dar pentru altfel de poposire a omului în casa pe care am pus-o Eu acum pe pământ prin voi, nu este rânduială. Această casă este sub lege creştinească, fiindcă duhul şi trupul Meu au nevoie de odihnă aici, fiilor veghetori din partea Mea peste averea Mea.

Acum învăluiesc în taina binecuvântării cea de sus această împlinire, casa şi grădina întâlnirii, şi zic: să fie sărbătoare pentru împlinirea aceasta. Să fie sfinţite prin cuvânt şi prin apă sfinţită. Iar voi, copii ai tainei cea de nou Ierusalim, să fiţi coroana Mea de slavă pentru zilele de sărbătoare care sunt în prag. Să vină nuntaşi, să vină doinaşi, să vină cei ce iubesc slava Mea cu voi, şi să vină cei ce nu cunosc taina Mea cea de peste voi, şi apoi s-o cunoască, şi cu ea să se lumineze şi să caute lumina şi să caute viaţa cea de veci, dragostea cea nevătămătoare care iubeşte pe Dumnezeu dinăuntrul inimii omului. Amin.

O, fiilor frumoşi, pace vouă! Vă dau multă pace, iar voi să staţi în ea şi s-o înmulţiţi între voi. Fiinţa Duhului Sfânt vă mângâie şi vă umple de ea aşa cum i-a umplut pe ucenicii Mei acum două mii de ani, după ce Eu M-am înălţat la Tatăl, de unde le-am trimis mângâierea pe care le-o promisesem: fiinţa Duhului Sfânt, focul care se mistuie în om pentru slava Mea peste pământ.

O, fiţi frumoşi, fiilor copii. Fiţi dulci, copii şi copile, şi fiţi slava Mea. Duhul Sfânt este fiinţă. Cel ce are în el această fiinţă, acela este mângâierea Mea, că are în el pe Mângâietorul. Acesta este Cel ce vă învaţă pe voi, copii ai mângâierii. Acesta este Cel ce vă hrăneşte pe voi. Iar cel ce-L are pe El, râuri de ape vii curg din el, şi iarăşi va ieşi pământul din ape, din apele vii ale râurilor Duhului Sfânt Mângâietorul, Care este una cu Mine şi cu Tatăl, şi cu voi, copii ai mângâierii. Amin, amin, amin.

21-05/03-06-2001